

Nr 368.

Av fru **Gustafson**, om årligt understöd åt förre musikdirektören
V. Brandts frånskilda hustru Hilma Brandt.

Vid 1943 och 1945 års riksdagar väckte undertecknad i andra kammaren motioner om pensioner åt avlidne förre musikdirektören Victor Brandts frånskilda hustru. Motionerna avslogos av rent formella skäl av riksdagen av den anledningen, att fru Brandt blev skild 1935 några månader före den nya lagens tillkomst 1936, som medger rätt för frånskild hustru att erhålla pension efter avliden f. d. make.

Min motion till 1945 års riksdag motiverades bl. a. med att riksdagen 1944 beslöt bifalla motion om pension åt avlidne byråchefen J. E. O. J:son Thulins frånskilda hustru, som i likhet med fru Brandt blev skild 1935. Jag ansåg i likhet med många andra riksdagsledamöter, att intet hinder skulle möta en förnyad framställning om pension åt fru Brandt, men de formella hindren för bifall till motionen stodo fortfarande kvar, varför riksdagen även denna gång avslog motionen.

Kungl. Maj:t beslöt den 8 mars 1946, att fru Brandts ansökan om förnyad prövning av hennes pension ej skulle föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Jag anser dock fortfarande att mänskliga skäl gå före de formella och att riksdagen av *billighetsskäl* bör ånyo pröva frågan om någon form av understöd åt fru Brandt.

Fru Brandt, boende i Stockholm, född år 1877 och gift år 1900 med numera avlidne musikdirektören vid Älvsborgs regemente, Victor Brandt, blev år 1935 som ovan nämnts skild, varigenom hon förlorade sin pensionsrätt efter mannen.

Musikdirektör Brandt, som avled år 1940, var icke omgift, varför *ingen pension* utgår till någon efterlevande.

Efter ett trettiofemårigt äktenskap, i vilket uppfostrats sex barn, och efter att mannen i över trettio år inbetalt sina pensionsavgifter, tillsammans 1 076 kronor 22 öre, står fru Brandt utan rätt till pension, genom att den henne påtvingade skilsmässan genomfördes några månader före lagändringen år 1936.

Om fru Brandt kunnat uppskjuta sin skilsmässa några månader, torde hennes årliga pension sedan 1940 utgjort 876 kronor, vartill komma 227 kronor 76 öre i procentuellt tillägg och 153 kronor 60 öre i kristillägg, till-

samman 1 257 kronor 36 öre, enligt uppgift från kungl. statskontorets pensionsbyrå den 6 juni 1945. Fru Brandt var vid skilsmässan femtioåtta år och är nu över sjuttio år. Hon har haft ytterst små möjligheter att försörja sig och lider sedan några år av sockersjuka, för vilken hon behandlas med insulin. Hon har nu folkpension + bostadstillägg, tillsammans 1 600 kronor. Det måste anses vara otillräckligt för en sjuk sjuttioåring att nödörttigt försörja sig på denna »inkomst», varför jag nu vill föreslå riksdagen att av billighetsskäl bevilja henne ett årligt understöd.

Med stöd av ovanstående föreslår jag,

att riksdagen må besluta att till fru Hilma Brandt utbetalas ett årligt understöd av 800 kronor.

Stockholm den 24 januari 1948.

Ruth Gustafson.
